

Tiêu ngữ cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế 2026

**Sách Gióp khải thị rằng Kinh Thánh gồm sáu mươi sáu sách
chỉ vì một điều duy nhất:
để Đức Chúa Trời trong Christ bởi Linh ban phát chính Ngài
vào trong chúng ta làm sự sống, bản chất và mọi sự của chúng ta
hầu chúng ta có thể sống Christ và biểu lộ Christ;
đây nên là nguyên tắc chi phối đời sống chúng ta.**

**Nô-ê tin Đức Chúa Trời, đồng đi với Đức Chúa Trời,
làm hài lòng Đức Chúa Trời,
và vui hưởng mọi điều Đức Chúa Trời là.**

**Đấng Christ tập thể, là hòn đá và ngọn núi,
tức Chàng rể với cô dâu của Ngài,
người tập thể của Đức Chúa Trời có hơi thở của Đức Chúa Trời,
sẽ nghiền nát và giết Anti-christ cùng các quân đội của hắn
bằng hơi thở, tức thanh gươm, từ miệng Ngài.**

**Trong Christ, Đức Chúa Trời đã được cấu tạo vào trong con người,
con người đã được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời,
và Đức Chúa Trời cùng con người được hòa quyện với nhau
để trở nên một thực thể gọi là Thần-nhân.**

Dàn bài
cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế
ngày 13-15, tháng 2, 2026

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
NÔ-Ê, ĐA-NI-ÊN VÀ GIÓP—
NHỮNG GUONG MẪU SỐNG MỘT ĐỜI SỐNG ĐẮC THẮNG
TRÊN ĐƯỜNG HƯỚNG SỰ SỐNG ĐỂ LÀM TRỌN GIA TẾ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Bài Một
Sống và làm việc theo khái tượng của thời đại
để thay đổi thời đại

Đọc Kinh văn: Êxc. 14:14, 20; Sáng. 6:8; Mat. 24:37-39; Đa. 2:34-35; Gióp 42:5-6

- I. **Nô-ê, Đa-ni-ên và Gióp là những gương mẫu cho thấy cách chúng ta có thể sống một đời sống đắc thắng trên đường hướng sự sống để làm trọn gia tế của Đức Chúa Trời; đây là sống và làm việc theo khái tượng của thời đại để thay đổi thời đại—Êxc. 14:14, 20; Sáng. 2:9; Khải. 2:7; 22:1-2; Mat. 24:37-39, 45-51; Đa. 2:34-35; Công. 26:19; 2 Ti. 4:8.**
- II. **Đời sống của Nô-ê, Đa-ni-ên và Gióp cho thấy Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài, tác thành chính Ngài, vào dân được chọn và được chuộc của Ngài để làm trọn gia tế đời đời của Ngài; toàn bộ Kinh Thánh được viết theo nguyên tắc chi phối là Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài vào chúng ta để chúng ta kinh nghiệm Ngài, vui hưởng Ngài và biểu lộ Ngài hầu làm trọn gia tế thần thượng của Ngài—đc. 1 Ti. 1:3-4; Êph. 3:2; 1 Phi. 4:10; Thi. 36:8-9; 2 Cô. 13:14; Êph. 3:16-19:**
 - A. Với Nô-ê, chúng ta thấy Đức Chúa Trời Cha trong sự thành tín của Ngài đã giữ giao ước đời đời của Ngài (được tượng trưng bởi cầu vồng), tức là gia tế đời đời của Ngài nhằm ban phát Đấng Christ bao-hàm-tất-cả vào dân được chọn của Ngài làm sự công chính, sự thánh biệt và vinh hiển để làm cho họ trở thành sự trung bày khôn ngoan về mọi điều Christ là—Sáng. 3:24; 9:8-17; Êxc. 1:26-28; 36:22-38; Mat. 26:28; Hê. 8:8-12; 1 Cô. 1:9, 24-30; 2:9-10; Êph. 2:10; 5:25-27; Khải. 4:3; 21:18-20.
 - B. Với Đa-ni-ên, chúng ta thấy Đấng Christ Con là trung tâm và bao quát trong chuyển động của Đức Chúa Trời, và thấy mục tiêu gia tế đời đời của Đức Chúa Trời là có được Đấng Christ tập thể, tức là Christ cùng với những người đắc thắng của Ngài, với tư cách là hòn đá nghiền nát để trở thành công cụ mang tính thời kì ban phát của Ngài hầu kết thúc thời đại này và trở nên một núi lớn đầy dẫy khắp đất, làm cho cả trái đất trở thành vương quốc của Đức Chúa Trời—Đa. 2:31-45; 7:13-14; 10:4-9; G-ên 3:11; Khải. 12:1-2, 5, 11; 19:7-21.
 - C. Với Gióp, chúng ta thấy Đức Chúa Trời Linh đem những người yêu Ngài, qua tiến trình biến đổi bởi sự đổi mới của Thánh Linh trong việc họ thấy Đức Chúa Trời, để đạt được Đức Chúa Trời và được Đức Chúa Trời biến đổi hầu thực hiện điều trong lòng Đức Chúa Trời bằng cách trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, trong bản chất và trong dáng vẻ nhưng không trong Thần cách vì sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời, vinh hiển của Đức Chúa Trời—Gióp 10:13; 42:5-6; Êph. 3:9; Mat. 5:8; 2 Cô. 3:16-18; Tít 3:5; 1 Cô. 10:31; Êph. 3:20-21; Khải. 21:10-11.
- III. **“Nhưng Nô-ê tìm được ân điển trong mắt Đức Giê-hô-va”—Sáng. 6:8:**
 - A. Đời sống và công tác của Nô-ê khai thị ân điển có thể làm được nhiều bao nhiêu cho những người sa ngã; ân điển là Đấng Christ tuyệt diệu làm Đấng mang gánh nặng cho chúng ta, thực hiện mọi sự trong chúng ta thay cho chúng ta vì sự vui hưởng của chúng ta—cc. 1-14; Mat. 24:37-39; 2 Cô. 12:7-9:
 1. Xác thịt là hiện diện của ma quỷ, còn ân điển là hiện diện của Đức Chúa Trời; để đổi mặt với hiện diện của Sa-tan, chúng ta cần hiện diện của Đức Chúa Trời—Sáng. 6:3, 8; La. 7:17-21; Hê. 4:16; 1 Cô. 15:10.

2. Kết quả của ân điển là sự công chính; bởi quyền năng của ân điển, sức mạnh của ân điển và sự sống của ân điển, chúng ta có thể đứng đắn với Đức Chúa Trời, với nhau và thậm chí với chính mình—La. 5:17, 21; 2 Phi. 2:5.

B. Nô-ê đồng đi với Đức Chúa Trời và xây dựng con tàu để thực hiện gia tộc thần thượng—Sáng. 6:8-22; Hê. 11:7; 1 Phi. 3:20-21; Mat. 16:18:

1. Sự xây dựng đầu tiên của Đức Chúa Trời trong Kinh văn là con tàu của Nô-ê, tượng trưng cho Christ là sự xây dựng của Đức Chúa Trời với con người; sự xây dựng của Đức Chúa Trời là một Thần-nhân—Gi. 1:14; 2:19; 1 Cô. 3:9, 16-17; Khải. 21:2, 22; Êph. 2:22; Thi. 27:4.
2. Việc xây dựng con tàu hình bóng cho việc xây dựng Đấng Christ tập thể, tức Hội thánh là Thân thể Đấng Christ, bằng vật liệu xây dựng là yếu tố về sự phong phú của Christ—Mat. 16:18; 1 Cô. 3:9-12a; Êph. 3:8-10; 4:12.
3. Ba tầng của con tàu tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất theo kinh nghiệm của chúng ta về Ngài; Linh, tượng trưng bởi tầng dưới, đem chúng ta đến với Con (1 Phi. 1:2; Gi. 16:8, 13-15), và Con đem chúng ta lên cao hơn trong kinh nghiệm đến với Cha (14:6; Êph. 2:18; 1 Gi. 1:5; 4:8).
4. Trên tầng ba của con tàu chỉ có một cửa sổ hướng lên các tầng trời, hàm ý rằng trong Hội thánh, tức toà nhà của Đức Chúa Trời, chỉ có một khả thị và một khả tượng qua một chức vụ Tân Ước—Sáng. 6:16; Công. 26:19; Châm. 29:18a; 1 Ti. 1:3-4; 2 Cô. 3:6-9; 4:1.

IV. Đa-ni-ên cho thấy rằng chúng ta phải chuộc thời gian để vui hưởng Christ là sự quý báu tốt bậc của Đức Chúa Trời hầu chúng ta được cấu tạo Ngài để trở nên những người của sự quý báu, thậm chí trở nên chính sự quý báu, làm báu vật riêng của Ngài—Đa. 9:23; 10:11, 19; 1 Phi. 2:7; Xuất. 19:4-6:

A. Đấng Christ tuyệt hảo đã hiện ra với Đa-ni-ên trong sự quý báu tốt bậc của Ngài như một người để ông trân quý, được an ủi, được khích lệ, trông đợi và được ổn định—Đa. 10:4-9:

1. Christ đã hiện ra như là Thầy tế lễ trong nhân tính Ngài, được tượng trưng bởi áo vải lanh, để chăm sóc dân được chọn của Ngài trong cảnh phu tù của họ—c. 5a; Xuất. 28:31-35.
2. Christ đã hiện ra trong vương quyền của Ngài trong thần tính của Ngài, được tượng trưng bởi đai vàng, để cai trị trên mọi dân—Đa. 10:5b.
3. Để được dân Ngài trân quý, Christ đã hiện ra trong sự quý báu và phẩm cách của Ngài, như được tượng trưng bởi thân thể Ngài giống như ngọc thủy thương; từ Hê-bơ-rơ cho *ngọc thủy thương* có thể chỉ về một loại đá quý có màu lam-lục hoặc màu vàng, hàm ý rằng Christ trong hiện thân của Ngài thì thần thượng (màu vàng), đầy sự sống (màu xanh lá) và thuộc trời (màu xanh dương)—c. 6a.
4. Christ cũng đã hiện ra trong sự chói sáng của Ngài để chiếu sáng trên dân chúng, như được tượng trưng bởi mặt Ngài giống như dáng vẽ của chớp (c. 6b), và trong cái nhìn soi sáng của Ngài để dò xét và phán xét, được tượng trưng bởi mắt Ngài giống như đuốc lửa (c. 6c).
5. Christ đã hiện ra trong tia sáng ánh lên từ công tác và chuyển động của Ngài, như được tượng trưng bởi hai cánh tay và hai bàn chân của Ngài giống như đồng đánh bóng—c. 6d.
6. Christ đã hiện ra trong sự phát ngôn mạnh mẽ của Ngài để phán xét dân chúng, như được tượng trưng bởi tiếng Ngài giống như tiếng đám đông—c. 6e.

B. Đa-ni-ên đã nhận được khả thị rằng toàn bộ tình hình thế giới đang ở dưới sự cai trị của các tầng trời bởi Đức Chúa Trời của các tầng trời để ban cho Christ có vị trí tối thượng, tức vị trí đầu nhất, trong mọi sự—2:34-35, 44-45; 7:9-10; 4:34-35; Côi. 1:15, 17-18; Khải. 2:4-5.

V. “Bấy giờ...Đức Giê-hô-va đáp cùng Gióp” (Gióp 38:1a); “Gióp thưa với Đức Giê-hô-va rằng” (42:1a); “Đức Giê-hô-va bèn đem người ra khỏi cảnh khốn người” (c. 10a):

A. Lập luận của các bạn Gióp là theo đường hướng cây tri thức thiện ác; họ cho rằng những nỗi khổ của Gióp là vấn đề về sự phán xét của Đức Chúa Trời; tuy nhiên, những nỗi khổ của Gióp là sự thiêu hủy của Đức Chúa Trời để Đức Chúa Trời có thể đạt được Gióp hầu ông có thể đạt được Đức Chúa Trời nhiều hơn—9:15; 11:12; 13:4; Phil. 3:8, 12-13:

1. Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp là phá đổ Gióp thiên nhiên trong sự hoàn hảo và ngay thẳng của ông để Ngài có thể xây dựng một Gióp được đổi mới trong bản chất và các thuộc tính của Đức Chúa Trời—Gióp 1:1; Tít 3:5.
 2. Ý định của Đức Chúa Trời là dẫn Gióp vào sự tìm kiếm Đức Chúa Trời sâu xa hơn để Gióp có thể nhận thức rằng điều ông còn thiếu trong đời sống con người của mình là chính Đức Chúa Trời và rằng ông có thể theo đuổi Đức Chúa Trời, đạt được Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời—Côl. 2:19.
 3. Ý định của Đức Chúa Trời là có một Gióp trong đường hướng cây sự sống và làm cho Gióp trở thành một người của Đức Chúa Trời—Sáng. 2:9; 1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:17; Êph. 3:14-21.
- B. Sách Gióp khai thị rằng Kinh Thánh gồm sáu mươi sáu sách chỉ vì một điều duy nhất: để Đức Chúa Trời trong Christ bởi Linh ban phát chính Ngài vào trong chúng ta làm sự sống, bản chất và mọi sự của chúng ta hầu chúng ta có thể sống Christ và biểu lộ Christ; đây nên là nguyên tắc chi phối đời sống chúng ta—Gióp 10:13; Êph. 3:9; Phil. 3:8-9; Êph. 1:22-23; 2:15; Khải. 21:2.
- C. Cách để sống và làm việc theo nguyên tắc này là hiện hữu và làm mọi sự bởi Linh, với Linh, trong Linh và qua Linh bằng cách vận dụng linh mình—Ga. 5:25; La. 8:4; Phil. 3:3; Khải. 2:7; 22:17a.

**Đường hướng sự sống với Nô-ê—
đời sống và công tác thay đổi thời đại**

Đọc Kinh văn: Sáng. 6:5-14; Hê. 11:7

I. Nô-ê tin Đức Chúa Trời, đồng đi với Đức Chúa Trời, làm hài lòng Đức Chúa Trời, và vui hưởng mọi điều Đức Chúa Trời là:

- A. Sa-tan làm hư hoại con người đến cực điểm, và Đức Chúa Trời quyết định hủy diệt con người mà Ngài đã tạo nên cho mục đích của Ngài.
- B. Vì thế, dường như Đức Chúa Trời đã bị đánh bại; [cụm từ] *nhưng* Nô-ê chỉ về nhân tố tế trị để Đức Chúa Trời có một con đường mà tiếp tục thực hiện mục đích ban đầu của Ngài với con người.
- C. Qua đời sống và công tác của Nô-ê, Đức Chúa Trời giành được chiến thắng trên kẻ thù của Ngài và thay đổi thời đại.

II. Đời sống của Nô-ê là đời sống thay đổi thời đại—đc. Phil. 1:19-21a:

- A. Đời sống thay đổi thời đại là đời sống thừa hưởng những phương cách kinh điển của các tổ phụ:
 - 1. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách cứu rỗi của A-đam, nhận lãnh lời hứa về Christ là dòng giống người nữ và sự che phủ của Christ là sự công chính làm thỏa mãn Đức Chúa Trời—Sáng. 3:15, 20-21; đc. Ês. 12:2.
 - 2. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách dâng của lễ của A-bên, tức là phương cách dâng Christ cho Đức Chúa Trời, không chỉ như sinh tế vì các tội phạm của chúng ta mà còn như món quà để làm vui lòng Đức Chúa Trời—Sáng. 4:4.
 - 3. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách kêu đến danh Đức Giê-hô-va của Ê-nốt để vui hưởng mọi điều Ngài là—c. 26; Giê. 33:3; La. 10:12; 2 Ti. 2:22.
 - 4. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách đồng đi với Đức Chúa Trời của Hê-nóc, tức là nhận Đức Chúa Trời làm trung tâm và mọi sự của chúng ta, sống và làm mọi sự theo Đức Chúa Trời và với Đức Chúa Trời—Sáng. 5:22-24; Hê. 11:5-6; 2 Cô. 5:4, 9, 14-16; 6:1.
- B. Đức Chúa Trời đã cho Nô-ê thấy tình trạng thật của thời đại hư hoại mà ông đang sống trong đó—Sáng. 6:3, 5, 11, 13; Mat. 24:37-39; 2 Ti. 3:1-5.
- C. “*Nhưng Nô-ê tìm được ân huệ [ân điển] trong mắt Đức Giê-hô-va*”—Sáng. 6:8:
 - 1. Khi Sa-tan nỗ lực hết sức để hủy hoại tình hình thì luôn có một số người tìm được ân điển trong cách nhìn của Đức Chúa Trời để trở nên những người xoay chuyển thời đại—đc. Đa. 1:8; 9:23; 10:11, 19.
 - 2. Mục đích chính của kí thuật trong Sáng Thế Kí không phải để cho thấy sự sa ngã mà là để cho thấy ân điển của Đức Chúa Trời có thể làm được nhiều bao nhiêu cho con người sa ngã:
 - a. Ân điển là chính Đức Chúa Trời, hiện diện của Đức Chúa Trời, được chúng ta vui hưởng để trở nên mọi sự cho chúng ta và thực hiện mọi sự trong chúng ta, qua chúng ta và vì
 - b. Vui hưởng Chúa như ân điển thì ở với những người yêu Ngài—Êph. 6:24; Gi. 21:15-17.
 - c. Ân điển của Chúa Jesus Christ, là sự cung ứng dồi dào của Đức Chúa Trời Tam Nhất, được chúng ta vui hưởng qua việc vận dụng nhân linh của mình—Hê. 10:29b; Ga. 6:18; Phil. 4:23; Plm. 25; 2 Ti. 4:22.
 - d. Lời Đức Chúa Trời là lời ân điển—Công. 20:32; Côl. 3:16; đc. Giê. 15:16.
 - e. Chúng ta kinh nghiệm Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là ân điển sự sống khi nhóm lại với các thánh đồ trên lập trường hiệp một—Thi. 133:3; 1 Phi. 3:7; Công. 4:33; 11:23.
 - f. Chúng ta có thể kinh nghiệm Chúa là ân điển gia tăng và toàn túc của mình giữa những nỗi khổ và thử thách—2 Cô. 12:9.
 - g. Chúng ta cần lao tác cho Chúa trong quyền năng của ân điển Ngài—1 Cô. 15:10, 58; 3:12.

- h. Chúng ta cần trở nên những quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời—1 Phi. 4:10; Êph. 3:2; 2 Cô. 1:15; Êph. 4:29.
- i. Bởi quyền năng của ân điển, sức mạnh của ân điển và sự sống của ân điển, chúng ta có thể đứng đắn với Đức Chúa Trời và với nhau; ân điển sản sinh sự công chính—Hê. 11:7; La. 5:17, 21.

III. Công tác của Nô-ê là công tác thay đổi thời đại—1 Cô. 3:9; 2 Cô. 6:1; Mat. 16:18; 1 Cô. 3:12:

- A. Đức Chúa Trời đã ban cho Nô-ê một khái thị bao-hàm-tất-cả, một khái thị sâu xa hơn, tức khái thị về việc xây dựng con tàu, là đường lối mà Đức Chúa Trời sẽ kết liễu thế hệ hư hoại và đem đến một thời đại mới:
 - 1. Con tàu là hình bóng về Christ (1 Phi. 3:20-21)—không chỉ là Christ cá thể nhưng còn là Christ tập thể, tức Hội thánh, mà đó là Thân thể Đấng Christ và người mới để tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Mat. 16:18; 1 Cô. 12:12; Êph. 2:15-16; Cól. 3:10-11; Khải. 21:2).
 - 2. Việc xây dựng con tàu hình bóng cho việc xây dựng Christ tập thể, mà vật liệu xây dựng là yếu tố về sự phong phú của Christ, bởi những người cùng làm việc với Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:9-12a; Êph. 4:12; 2:22.
 - 3. Sự xây dựng này là tác thành Christ vào trong con người để Christ xây dựng họ lại với nhau hầu họ có thể trở nên sự tỏ ra của Đức Chúa Trời trong xác thịt—1 Ti. 3:15-16:
 - a. Vấn đề trọng yếu trong công tác của chúng ta là cung ứng Đức Chúa Trời xây-dựng và được-xây-dựng vào trong người khác để Đức Chúa Trời Tam Nhất có thể xây dựng chính Ngài vào bản thể họ—Mat. 16:18; Êph. 2:21-22; 3:17a; 1 Cô. 14:4b.
 - b. Chúng ta cần thực hành một điều—đó là cung ứng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết vào trong người khác để Ngài có thể xây dựng chính Ngài vào người bề trong của họ; chúng ta cần cầu nguyện xin Chúa dạy chúng ta làm việc theo cách này—2 Cô. 13:14; 1 Cô. 3:9a, 10, 12; La. 11:36.
- B. Bằng cách xây dựng Hội thánh và bước vào nếp sống Hội thánh, chúng ta sẽ được cứu khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời trên thế hệ gian ác ngày nay qua đại nạn, và sẽ được biệt riêng khỏi thế hệ đó để được đưa dẫn vào một thời đại mới, thời đại thiên hi niên—Hê. 11:7; Mat. 24:37-39; Lu. 17:26-27.

**Chiến thắng của những người đắc thắng
được thấy nơi Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông**

Đọc Kinh văn: Đa. 1–6

I. Nguyên tắc sự khôi phục của Chúa được thấy nơi “Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông” (Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria), là những người đắc thắng đã tuyệt đối làm một với Đức Chúa Trời trong chiến thắng của họ trên các mưu kế của Sa-tan—Đa. 2:13, 17; đc. Khải. 17:14; Mat. 22:14:

- A. Trong sự cám dỗ quỷ quyết đối với Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông, Nê-bu-cát-nết-sa đã đổi tên của họ, những tên vốn hàm ý họ thuộc về Đức Chúa Trời, thành những tên khiến họ trở nên một với các hình tượng—Đa. 1:6-7.
- B. Tên Đa-ni-ên, nghĩa là “Đức Chúa Trời là Thấm phán của tôi”, đổi thành Bêl-tư-xát-sa, nghĩa là “hoàng tử của Bêl”, hoặc “người được yêu mến của Bêl”—Ês. 46:1.
- C. Tên Ha-na-nia, nghĩa là “Đức Giê-hô-va đã ban cho cách đây ân điển”, hoặc “người yêu mến của Đức Giê-hô-va”, đổi thành Sa-đơ-rắc, nghĩa là “được thần mặt trời chiếu sáng.”
- D. Tên Mi-sa-ên, nghĩa là “Ai giống như Đức Chúa Trời?”, đổi thành Mê-sác, nghĩa là “Ai có thể giống như nữ thần Sác?”
- E. Tên A-xa-ria, nghĩa là “Đức Giê-hô-va đã giúp đỡ”, đổi thành A-bết-nê-gô, nghĩa là “đầy tớ trung thành của thần lửa Nê-gô.”

II. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng chế độ ăn thuộc quỷ—Đa. 1:

- A. Sự cám dỗ quỷ quyết của Nê-bu-cát-nết-sa trước hết là dụ dỗ bốn hậu tự trẻ xuất chúng của tuyến dân bị đánh bại của Đức Chúa Trời, tức Đa-ni-ên và ba bạn đồng hành của ông, để họ bị nhor bần bởi dự phần vào thức ăn ô uế của vua, là thức ăn đã dâng cho hình tượng.
- B. Nếu Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông ăn thức ăn đó hẳn họ sẽ nhận vào sự nhor bần, nhận vào các hình tượng, và do đó trở nên một với Sa-tan—đc. 1 Cô. 10:19-21.
- C. Khi Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông từ chối ăn thức ăn ô uế của Nê-bu-cát-nết-sa mà thay vào đó chọn ăn rau (Đa. 1:8-16), thì về nguyên tắc, họ đã khước từ cây tri thức thiện ác (đc. Sáng. 3:1-6) và tiếp nhận cây sự sống, là điều khiến họ làm một với Đức Chúa Trời (đc. 2:9, 16-17).
- D. Sự khôi phục của Chúa là khôi phục việc ăn Jesus để xây dựng Hội thánh—cc. 9, 16-17; Khải. 2:7, 17; 3:20.
- E. Chúng ta có thể ăn Jesus bằng cách ăn lời Ngài và cẩn thận trong việc tiếp xúc và ở với những người kêu đến Ngài ra từ lòng thuần khiết—Giê. 15:16; 2 Ti. 2:22; 1 Cô. 15:33; Châm. 13:20.

III. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự mù loà thuộc quỷ, là điều ngăn cản con người thấy được pho tượng lớn hình người và hòn đá nghiền nát là lịch sử thần thượng bên trong lịch sử phạm nhân—Đa. 2:

- A. Đấng Christ tập thể, là hòn đá và ngọn núi, tức Chàng rể với cô dâu của Ngài, người tập thể của Đức Chúa Trời có hơi thở của Đức Chúa Trời, sẽ nghiền nát và giết Anti-christ cùng các quân đội của hắn bằng hơi thở, tức thanh gươm, từ miệng Ngài—cc. 34-35, 44-45; 2 Tê. 2:8; Khải. 19:11-21; Sáng. 11:4-9; đc. Ês. 33:22.
- B. Là đá sống và quý, đá nền, đá góc và đá đỉnh trong sự xây dựng của Đức Chúa Trời, Christ truyền chính Ngài là sự quý báu vào chúng ta để biến đổi chúng ta thành những viên đá sống và quý cho sự xây dựng của Ngài—1 Phi. 2:4-8; Ês. 28:16; Xa. 3:9; 4:7, 9-10.

IV. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự dụ dỗ thờ hình tượng—Đa. 3; đc. Mat. 4:9-10:

- A. Bất cứ điều gì không phải là Đức Chúa Trời chân thật trong linh được tái sinh của chúng ta đều là hình tượng thay thế Đức Chúa Trời; bất cứ điều gì không ở trong linh hoặc không thuộc về linh đều là hình tượng—1 Gi. 5:21.

- B. Kẻ thù của Thân thể là bản ngã, điều thay thế Đức Chúa Trời bằng tư lợi, sự tự tôn, vinh hiển riêng, vẻ đẹp riêng và sức mạnh riêng; trong Thân thể và vì Thân thể, chúng ta từ chối bản ngã và không rao giảng chính mình nhưng rao giảng Christ Jesus là Chúa—Mat. 16:24; 2 Cô. 4:5.
 - C. Các bạn đồng hành của Đa-ni-ên có một linh tử đạo thật; họ đứng về phía Chúa là Đức Chúa Trời duy nhất và chống lại sự thờ hình tượng bằng cái giá là chính mạng sống họ, khi bị ném vào lò lửa hực theo lệnh của Nê-bu-cát-nết-sa—Đa. 3:19-23.
 - D. Khi Nê-bu-cát-nết-sa nhìn vào lò lửa, vua thấy bốn người bước đi giữa lửa (cc. 24-25); người thứ tư chính là Đấng Christ tuyệt diệu, tức Con Loài người, Đấng đã đến để ở với ba người đắc thắng đang chịu khổ và bị bắt bớ của Ngài, và làm cho lò lửa trở thành một nơi dễ chịu để đi lại.
 - E. Ba người đắc thắng ấy không cần xin Đức Chúa Trời giải cứu họ khỏi lò lửa (đc. c. 17); Christ là Con Loài người—Đấng có đủ phẩm chất và có thể cảm thông với dân Đức Chúa Trời trong mọi sự (Hê. 4:15-16)—đã đến để làm Bạn đồng hành của họ và chăm sóc họ trong sự chịu khổ, bởi hiện diện của Ngài làm cho nơi chịu khổ của họ trở thành một hoàn cảnh dễ chịu.
- V. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự che đậy ngăn trở con người nhìn thấy sự cai trị của các tầng trời bởi Đức Chúa Trời của các tầng trời—Đa. 4:**
- A. Là những người đã được Đức Chúa Trời chọn để làm dân Ngài vì vị trí tối thượng của Christ, chúng ta ở dưới sự cai trị thuộc trời của Đức Chúa Trời nhằm mục đích làm cho Christ có được vị trí tối thượng—cc. 18, 23-26, 30-32; La. 8:28-29; Côl. 1:18b; 2 Cô. 10:13, 18; Giê. 9:23-24.
 - B. “Kẻ nào bước đi kiêu ngạo, Ngài có thể hạ nó xuống”—Đa. 4:37b.
- VI. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự ngu dại không biết hậu quả của sự trụy lạc trước mặt Đức Chúa Trời và việc xúc phạm sự thánh biệt của Ngài—ch. 5:**
- A. Việc Bê-n-xát-sa lấy các khí dụng vốn dành để thờ phượng Đức Chúa Trời trong đền thờ thánh của Ngài tại Giê-ru-sa-lem và dùng chúng để thờ hình tượng là một sự xúc phạm đến sự thánh biệt của Đức Chúa Trời (c. 4); đáng lẽ ông phải học được bài học từ kinh nghiệm của Nê-bu-cát-nết-sa (4:18-37); tuy nhiên, ông đã không học bài học đó và hậu quả là phải bị khổ sở (5:18, 20, 24-31).
 - B. “Trong Đa-ni-ên này [người ta] thấy có linh vượt trời, tri thức và sự thông sáng, và việc giải nghĩa các chiêm bao, việc giải bày những điều bí ẩn, và việc giải quyết các nan đề [nguyên văn: các nút thắt]”—c. 12a.
 - C. “Hỡi vua Bê-n-xát-sa, ...dầu vua đã biết hết các việc ấy, mà lòng vua cũng không hạ xuống chút nào, nhưng vua đã tôn cao mình chống lại Chúa của các tầng trời, mà khiến đem đến trước vua những khí dụng của nhà Ngài, và dùng mà uống rượu, cùng với các quan đại thần, các hoàng hậu và cung phi vua. Vua cũng đã tôn vinh các thần bằng bạc, bằng vàng, bằng đồng, bằng sắt, bằng gỗ và bằng đá, là những thần không thấy không nghe không biết gì; và vua không thờ phượng Đức Chúa Trời là Đấng cầm trong tay Ngài hơi thở và hết thảy các đường lối của vua”—cc. 22-23, đc. c. 20.
- VII. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự quý quyết mà đã ngăn cấm sự trung tín của những người đắc thắng trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời—ch. 6:**
- A. Trọng tâm của Đa-ni-ên chương 6 là sự cầu nguyện của con người để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời; Đa-ni-ên đã phụ thuộc vào sự cầu nguyện để làm điều con người không thể làm và hiểu điều con người không thể hiểu; không có cách nào khác để đem gia tể của Đức Chúa Trời vào trong sự đầy trọn và được làm trọn ngoại trừ cầu nguyện; đây chính là bí quyết bên trong của chương này.
 - B. Đa-ni-ên cầu nguyện mỗi ngày ba lần, với các cửa sổ mở hướng về Giê-ru-sa-lem; qua lời cầu nguyện đầy ân điển của ông, Đức Chúa Trời đã đem Israel trở lại miền đất của tổ phụ họ (c. 10; đc. 1 Vua. 19:12, 18); Đức Chúa Trời sẽ lắng nghe lời cầu nguyện của chúng ta khi lời cầu nguyện của chúng ta hướng về Christ (hình bóng bởi Miền đất Thánh), hướng về vương quốc Đức Chúa Trời (hình bóng bởi thành thánh), và hướng về nhà Đức Chúa Trời (hình bóng bởi đền thờ thánh) là mục tiêu trong gia tể đòi hỏi của Đức Chúa Trời—8:48-49.

Bài Bốn
Gióp và hai cây

Đọc Kinh văn: Sáng. 2:9, 17; Khải. 22:1-2, 14; Gióp 1:1; 2:3; 42:1-6

I. Trong sự khải thị thần thượng có hai cây, hai nguồn, hai con đường, hai nguyên tắc, và hai sự tổng kết:

A. Hai cây:

1. Cây sự sống tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất là sự sống cho con người trong mối quan hệ của con người với Ngài—Sáng. 2:9; Thi. 36:9a.
2. Cây tri thức thiện ác tượng trưng cho Sa-tan, ma quỷ, kẻ ác, là sự chết đối với con người trong sự sa ngã của con người trước mặt Đức Chúa Trời—Sáng. 2:17.

B. Hai nguồn:

1. Cây sự sống là nguồn của những người tìm kiếm Đức Chúa Trời là sự sống, để họ được cung ứng và vui hưởng—Gi. 1:4; 15:1.
2. Cây tri thức thiện ác là nguồn của những người đi theo Sa-tan là thuốc độc dẫn đến sự chết và sự diệt vong đời đời—8:44.
3. Kết quả của hai nguồn này là hai vương quốc—vương quốc Đức Chúa Trời và vương quốc Sa-tan—Mat. 21:43; 12:26; Cól. 1:13.

C. Hai con đường:

1. Đường thứ nhất là đường sự sống, tức đường chật, để con người tìm kiếm Đức Chúa Trời, đạt được Đức Chúa Trời, và vui hưởng Đức Chúa Trời trong sự sống đời đời của Ngài làm nguồn cung ứng—Mat. 7:14; Công. 9:2; 16:17; 18:25-26; 2 Phi. 2:15, 21.
2. Đường thứ nhì là đường sự chết và đường thiện ác, tức đường lớn, để những người đi theo Sa-tan trở thành con cái hấn—Mat. 7:13; 1 Gi. 3:10a.

D. Hai nguyên tắc:

1. Nguyên tắc thứ nhất là nguyên tắc sự sống—nguyên tắc lệ thuộc Đức Chúa Trời—Gi. 15:5; Sáng. 4:4.
2. Nguyên tắc thứ nhì là nguyên tắc sự chết và nguyên tắc thiện ác—nguyên tắc độc lập với Đức Chúa Trời—Giê. 17:5-6; Sáng. 4:3.

E. Hai sự tổng kết là kết quả sau cùng của hai con đường mà con người lựa chọn trong mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời:

1. Sự tổng kết của đường sự sống của Đức Chúa Trời là thành phố của nước sự sống, Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 21:2, 10-11; 22:1-2.
2. Sự tổng kết của đường sự chết và đường thiện ác là hồ lửa—19:20; 20:10, 14-15; 21:8.

II. Ý định của Đức Chúa Trời không phải là có một Gióp ở trong đường hướng cây tri thức thiện ác, mà là một Gióp ở trong đường hướng cây sự sống:

- A. Lập luận của Gióp và các bạn của ông là theo đường hướng của cây tri thức thiện ác—Gióp 2:11–32:1.
- B. Như các bạn mình, Gióp dừng lại ở tri thức đúng sai, không biết gia tể của Đức Chúa Trời—4:7-8.
- C. Gióp và các bạn ông ở trong lĩnh vực cây tri thức thiện ác; Đức Chúa Trời đã cố giải cứu họ khỏi lĩnh vực đó và đặt họ vào lĩnh vực cây sự sống—1:1; 2:3; 19:10.
- D. Mục đích của Đức Chúa Trời khi xử lý Gióp là xoay ông khỏi đường thiện ác sang đường sự sống hầu ông có thể đạt được Đức Chúa Trời đến mức đầy trọn nhất—42:1-6.

III. Chúng ta cần khải tượng về cây sự sống—khải tượng về Đức Chúa Trời trong Christ là thức ăn của chúng ta—Sáng. 2:9; Khải. 22:1-2, 14:

- A. Cây sự sống tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất trong Christ để ban phát chính Ngài là sự sống vào dân được chọn của Ngài dưới hình thức thức ăn—Sáng. 2:9.
- B. Cây sự sống là trung tâm của vũ trụ:
 1. Theo mục đích của Đức Chúa Trời, trái đất là trung tâm của vũ trụ, vườn Ê-đen là trung tâm của trái đất, và cây sự sống là trung tâm của vườn Ê-đen; do đó, vũ trụ tập trung vào cây sự sống.

2. Đối với cả Đức Chúa Trời lẫn con người, không có điều gì là trung tâm và trọng yếu hơn cây sự sống—3:22; Khải. 22:14.
- C. Tân Ước khẳng định rằng Christ là sự ứng nghiệm hình ảnh về cây sự sống—Gi. 1:4; 15:5.
- D. Mọi phương diện của Đấng Christ bao-hàm-tất-cả được khẳng định trong Phúc âm Giăng đều là kết quả của cây sự sống—6:48; 8:12; 10:11; 11:25; 14:6.
- E. Vui hưởng cây sự sống sẽ là phần hưởng đời đời cho tất cả những người được chuộc của Đức Chúa Trời—Khải. 22:1-2, 14:
 1. Cây sự sống làm trọn cho đến đời đời điều Đức Chúa Trời đã định cho con người từ ban đầu—Sáng. 1:26; 2:9.
 2. Trái của cây sự sống sẽ là thức ăn cho những người được chuộc của Đức Chúa Trời trong cõi đời đời; những trái này sẽ liên tục tươi mới, được sản sinh mỗi tháng—Khải. 22:2.

IV. Khi chúng ta được tái sinh, Christ đã trồng chính Ngài là cây sự sống vào trong chúng ta—Gi. 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 11:25; 15:1, 5:

- A. Trong nếp sống thực tiễn của mình, có thể chúng ta không ở trong đường hướng cây sự sống mà trong đường hướng cây tri thức thiện ác—Châm. 16:25; 21:2.
- B. Gióp theo đuổi điều gì đó trong lĩnh vực đạo đức, nhưng chúng ta, tín đồ trong Christ, nên theo đuổi điều gì đó trong lĩnh vực của Đức Chúa Trời—1 Cô. 15:28; Êph. 3:16-21.
- C. Trong nếp sống hằng ngày của mình, chúng ta không nên ở trong lĩnh vực cây tri thức thiện ác nhưng trong lĩnh vực của Linh ban-sự-sống—1 Cô. 15:45b; La. 8:2.
- D. Ý định của Đức Chúa Trời là phá đổ chúng ta và tái xây dựng chúng ta bằng chính Ngài là sự sống và bản chất của chúng ta hầu chúng ta có thể trở nên những người tuyệt đối là một với Ngài—2 Cô. 1:9; 4:14.

**Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp—
để thiện nhân trở thành Thần-nhân**

Đọc Kinh văn: Gióp 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6

I. Kinh Thánh gồm sáu mươi sáu sách chỉ vì một điều—Đức Chúa Trời trong Christ là Linh ban phát chính Ngài vào chúng ta để làm sự sống, bản chất và mọi sự của chúng ta hầu chúng ta có thể sống Christ và biểu lộ Christ—Êph. 3:16-17a; Phil. 1:21a:

- A. Điều này nên là nguyên tắc chi phối đời sống chúng ta—Gi. 6:57.
- B. Trong đường lối thực tiễn, điều này nên là cây sự sống ngày nay để chúng ta vui hưởng—Khải. 22:14.

II. Gióp là một thiện nhân, biểu lộ chính mình trong sự hoàn hảo, ngay thẳng và chính trực của ông—Gióp 27:5; 31:6; 32:1:

- A. Hoàn hảo liên quan đến người bề trong, còn ngay thẳng liên quan đến người bề ngoài—1:1.
- B. Gióp là một người chính trực; chính trực là tổng hợp của cả sự hoàn hảo lẫn ngay thẳng—2:3, 9; 27:5; 31:6:
 - 1. Đối với Gióp, chính trực là sự biểu lộ toàn bộ những gì ông là.
 - 2. Về tính cách, Gióp hoàn hảo và ngay thẳng; còn về đạo đức, ông có tiêu chuẩn cao về sự chính trực.
- C. Gióp kính sợ Đức Chúa Trời về mặt tích cực và xoay bỏ điều ác về mặt tiêu cực—1:1:
 - 1. Đức Chúa Trời không tạo nên con người chỉ để kính sợ Ngài và không làm điều gì sai; thay vào đó, Đức Chúa Trời tạo nên con người trong hình ảnh Ngài và theo hình dạng Ngài để con người có thể biểu lộ Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.
 - 2. Biểu lộ Đức Chúa Trời thì cao hơn kính sợ Đức Chúa Trời và xoay bỏ điều ác.
 - 3. Những gì Gióp đã đạt được trong sự hoàn hảo, ngay thẳng và chính trực của ông hoàn toàn là hư không; những điều ấy không làm trọn mục đích của Đức Chúa Trời cũng không làm thỏa mãn khát vọng của Ngài, vì thế Ngài đã quan tâm đến Gióp cách đầy yêu thương—Gióp 1:6-8; 2:1-3.
- D. Chỉ Đức Chúa Trời mới biết Gióp có một nhu cầu—ông không có Đức Chúa Trời bên trong mình; vì vậy, Đức Chúa Trời muốn Gióp đạt được Ngài để biểu lộ Ngài hầu làm trọn mục đích của Ngài—42:5-6.

III. Ý định của Đức Chúa Trời là Gióp trở thành một Thần-nhân, biểu lộ Đức Chúa Trời trong các thuộc tính của Ngài—22:24-25; 38:1-3:

- A. Đức Chúa Trời dẫn Gióp vào một lĩnh vực khác, lĩnh vực của Đức Chúa Trời, để Gióp có thể đạt được Đức Chúa Trời thay vì những thành tựu trong sự hoàn hảo, công chính và chính trực của ông—42:5-6.
- B. Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp là thiêu hủy ông và tước bỏ khỏi ông những thành tựu, những thành quả theo tiêu chuẩn đạo đức cao nhất trong sự hoàn hảo và ngay thẳng—31:6.
- C. Ý định của Đức Chúa Trời là phá đổ Gióp thiên nhiên trong sự hoàn hảo và ngay thẳng của ông để Ngài có thể xây dựng một Gióp được đổi mới trong bản chất và các thuộc tính của Đức Chúa Trời—1:6-8; 2:3-6.
- D. Ý định của Đức Chúa Trời là làm cho Gióp trở thành người của Đức Chúa Trời, được đổ đầy Christ, tức hiện thân của Đức Chúa Trời, để ông trở nên sự đầy đủ của Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Đức Chúa Trời trong Christ—1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:17.
- E. Sự tước bỏ và thiêu hủy của Đức Chúa Trời đã được thực hiện trên Gióp nhằm phá đổ ông, khiến cho Đức Chúa Trời có được nền tảng và con đường để tái xây dựng ông bằng chính Đức Chúa Trời hầu cho ông có thể trở thành một Thần-nhân, giống Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách của Ngài, để biểu lộ Đức Chúa Trời—Êph. 3:16-21.

IV. Trong Christ, Đức Chúa Trời đã được cấu tạo vào trong con người, con người đã được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời cùng con người được hòa quyền với nhau để trở nên một thực thể gọi là Thần-nhân—Mat. 1:21, 23; Lu. 1:35; Tít 2:13; 1 Ti. 2:5:

- A. Nhiều Thần-nhân, tức nhiều con của Đức Chúa Trời, là sự gia tăng, sự tái sản sinh, sự sao chép và sự tiếp nối của Christ là Thần-nhân đầu tiên—Gi. 12:24; Hê. 2:10; La. 8:29.
- B. Thần-nhân là người dự phần sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, nhờ đó trở nên một với Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất của Ngài và bởi đó biểu lộ Ngài—Gi. 3:15; 2 Phi. 1:4; 1 Cô. 6:17.
- C. Thần-nhân được sinh bởi Đức Chúa Trời để làm con Đức Chúa Trời, có sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12-13; 3:6:
 - 1. Thần-nhân có hai sự sống, phàm nhân và thần thượng, cùng hai bản chất, nhân tính và thần tính.
 - 2. Thần-nhân là một con người—sự sống—1 Gi. 5:11-13; La. 8:2, 6, 10-11.
 - 3. Thần-nhân là một con người—vàng—Xuất. 25:11; 1 Phi. 1:7; Khải. 3:18; 21:18b.
- D. Thần-nhân được cấu tạo Đức Chúa Trời, có Đức Chúa Trời là sự sống, sự cung ứng sự sống và mọi sự của mình; do đó, Thần-nhân là người nhưng cũng là Đức Chúa Trời, và là Đức Chúa Trời nhưng cũng là người—Êph. 3:16-17a.
- E. Thần-nhân là một thọ tạo mới và là sự công chính của Đức Chúa Trời trong Christ—2 Cô. 5:17, 21.
- F. Thần-nhân thì yêu Chúa bằng cả bản thể mình, tức là từ lòng, hồn, tâm trí và sức lực của mình—Mác 12:30.
- G. Thần-nhân thì không tin cậy vào xác thịt, từ chối bản ngã, và vận dụng linh để sống Christ—Phil. 3:3; Mat. 16:24; 1 Ti. 4:7; Phil. 1:21a.
- H. Thần-nhân là người của Đức Chúa Trời có lời Đức Chúa Trời, hít vào hơi thở của Đức Chúa Trời—1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:16-17.
- I. Thần-nhân nhận thức rằng mình không phải là một cá nhân độc lập mà là một phần của Thần-nhân tập thể, tức Thân thể Đấng Christ, một người mới—1 Cô. 12:12-13; Êph. 4:16; Côl. 3:10-11.